

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/299/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223929
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112223929.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9C/303/2012-82 z 29. 11. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody vo výške 175,- EUR a nemajetkovej ujmy vo výške 442,56 EUR spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Okresný súd vykonal dokazovanie exekučným spisom a zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola okresnému súdu doručená 08. 01. 2007 a exekučný súd poveril súdneho exekútora Mgr. Jána Debnára vykonaním exekúcie dňa 31. 01. 2007. Oprávnený po vydaní poverenia dňom 02. 09. 2010 navrhol zmenu súdneho exekútora, o ktorej okresný súd rozhodol uznesením z 11. 05. 2011. Súd uznal, že ustanovenie § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej „Exekučný poriadok“) účinného ku dňu podania návrhu na zmenu exekútora ukladalo súdu rozhodnúť o zmene exekútora v lehote 30 dní od doručenia návrhu oprávneného a súd o návrhu rozhodol takmer 4,5 mesiaca po uplynutí lehoty ustanovenej v § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, napriek tomu dospel k záveru, že v rámci postupu exekučného súdu nedošlo k prietahom v konaní pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Pod nesprávny úradný postup v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. možno zahrnúť širokú oblasť postupov orgánov mimo vydávania rozhodnutí. Za nesprávny úradný postup možno považovať aj nečinnosť alebo nekonanie orgánu v určitej lehote. V každom konkrétnom prípade však treba skúmať, či je daná nečinnosť ako znak zodpovednostnej skutkovej podstaty so zreteľom na okolnosti prípadu, najmä, či konkrétny orgán mal alebo mohol konať. Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že aj ústavný súd pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky prihliada na lehoty, ktoré sú uvedené v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. S odkazom na rozhodnutie

Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 70/02, v zmysle ktorého právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a právo na spravodlivý proces nemožno stavať proti sebe ani ich oddeľovať, dospel k názoru, že súd sa musel v prvom rade zaoberať otázkou prípustnosti exekúcie až potom návrhom na zmenu exekútora, ktorý sa stal bezpredmetným po zistení, že nariadená exekúcia je neprípustná. Nie je potom rozhodujúce, či a v akej lehote bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora, keď samotné exekučné konanie bolo zastavené pre neprípustnosť spôsobenú oprávneným. Pôvodný súdny exekútor až do poverenia vykonaním exekúcie nového exekútora bol povinný vykonávať exekúciu v prospech oprávneného. Preto ani v prípade prekročenie 30-dňovej lehoty nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu a ani k príčinnej súvislosti s prekročením tejto lehoty nemohlo dôjsť ku vzniku navrhovateľom tvrdenej škody. Okresný súd uzavrel, že nemal preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu a svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol ako nedôvodný s poukazom na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 21/00, v ktorom ústavný súd uviedol, že nie je dôvodom na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tá skutočnosť, že prebieha konanie na ústavnom súde o porušení základných práv postup, ktorý sa týkal rozhodovania o námietke zaujatosti sudcu, nakoľko meritórne rozhodnutie v konaní nebude závisieť od rozhodnutia ústavného súdu a prerušenie konania by sa mohlo kvalifikovať ako porušenie práva na konanie a rozhodnutie bez zbytočných prietáhov.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia vecí okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov. Napadnutý rozsudok označil za vnútorne rozporný a nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobráa uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote; navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Priamo v návrhu na začatie konania vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania pojednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil návrh navrhovateľa odporcovi na vyjadrenie; obidvom účastníkom konania doručil

písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O. s. p.. Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu navrhovateľa a zástupcu odporcu. Pred pojednávaním doručil navrhovateľ okresnému súdu žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na prerušenie konania do rozhodnutia ústavného súdu o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevyhlúčení zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci. Okresný súd uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní žiadosti navrhovateľa o zrušenie nariadeného pojednávania nevyhovel a návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Následne vykonal dokazovanie obsahom exekučného spisu, vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok.

Odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolačný súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správneho napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože navrhovateľ nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Odvolačná námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z pojednávania a rozhodovania veci nevyhlúčil; zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolačná námietka navrhovateľa, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti, odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnemu zástupcovi navrhovateľa riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného navrhovateľa boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučným spisom, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný navrhovateľ priamo v návrhu na začatie konania s tým, že navrhovateľ bol účastníkom uvedeného exekučného konania a teda obsah exekučného spisu mu bol nepochybne známy. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej pred nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie

konania. Týmto postupom okresného súdu nebol navrhovateľ vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia a je plne odôvodnený hospodárnosťou konania. Navyše vyhláseným uznesením o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania bol okresný súd viazaný (§ 170 ods. 1 O. s. p.) a preto mohol pokračovať v konaní. Nedoručením vyjadrenia odporcu navrhovateľovi nedošlo k porušeniu práva navrhovateľa na spravodlivý proces. Obsah vyjadrenia odporcu je totožný v niekoľko tisícoch sporoch, ktoré navrhovateľ pred všeobecnými súdmi inicioval a navrhovateľovi je jeho obsah známy.

Navrhovateľ odvolaním zotrval aj na stanovisku o porušení jeho práv dôsledkom nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Odvolací súd sa s argumentáciou navrhovateľa nestotožnil, pretože navrhovateľ nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu (existenciu prieťahov v súdnom konaní), čo je základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že súd si nesplnil zákonnú povinnosť, pretože o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu na súd, čím konal so zbytočnými prieťahmi a rozhodnutie o zmene súdneho exekútora vydal po veľmi dlhom čase. Z exekučného spisu sp. zn. 2Er/14/2007 okresný súd zistil, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený 02. 09. 2010 a súd o ňom rozhodol súčasne so zastavením exekúcie 11. 05. 2011. O návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora rozhodol okresný súd v primeranej lehote. V súlade s ústavným súdom odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré navrhovateľ iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie úkonu súdu (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II. ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013). Krajský súd k argumentácii navrhovateľa dodáva, že ani prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno posudzovať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré v danej veci mali vplyv na rozhodnutie súdu o zmene súdneho exekútora. Je potrebné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to učinil okresný súd. Odvolací súd súhlasí s názorom okresného súdu, že nebolo hospodárne rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora skôr než súd vyriešil podstatnú otázku prípustnosti exekúcie.

O námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom priamo v návrhu na začatie konania rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 2NcC/9/2012-9 z 11. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 9C/303/2012 vylúčil iba JUDr. Ivetu Šnapkovú. Sťažnosť navrhovateľa adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ktorou navrhol prerušiť konanie, sa týka konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/291/2012 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41NcC/465/2012. Uvedená sťažnosť nemá žiadny súvis s prejednanou vecou vedenou na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 9C/303/2012. Z tohto dôvodu je rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania vecne správne.

Nakoniec navrhovateľ v odvolaní namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje navrhovateľom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom odporcu v konaní, ktorý však žiadne trovy konania nežiadal nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Keďže však odporca neurobil žiadny návrh na rozhodnutie o trovách

odvolacieho konania a ani mu žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi nepriznal.
Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.